

Správkyňa farnosti, čiže farárka – laička opisuje skúsenosti: „Spoločne búrame staromódnu Cirkev. Nezáleží, či ste gay alebo heterosexuál. Evanjelium je politické

31. marca 2026 ✚ Aktuality ✚ Cirkevná kríza

Správkyňa farnosti, čiže farárka – laička, to už v Nemecku nie je jav, ktorý by domácich katolíkov (pokiaľ ešte chodia do kostola a stále platia cirkevnú daň) prekvapil. Podobne je na tom Rakúsko, Švajčiarsko, Belgicko aj Holandsko.

Ilustračný obrázok, zdroj: pexels.com

Pri súčasnom synodálnom nastavení a napredovaní je len otázkou času, kedy sa podobné javy začnú presadzovať aj vo východnej Európe. Preto je dobré sa s týmito skúsenosťami oboznámiť, najmä pre klérus, aby vedel do čoho ide a na čo sa môže tešiť. Pre ostatných laikov (pokiaľ sa vôbec dostavia do kostola) totiž bude „pani farárka“ len „tou tetkou“ na farskom úrade. Avšak pre kňazov bude pani farárkou a – nadriadenou.

Portál *Katholisch.de* priniesol obsiahly rozhovor s pani farárkou Doris Brinkerovou, ktorá šéfuje Farnosti sv. Barbory v diecéze Osnabrück. Postožovala sa na klerikalizmus aj patriarchálny systém, pričom nevynechala ani to, že mala s kňazmi problémy a spory. Nuž, ako si povzdychol už sváko Ragan: „Kolko práce nás len ešte čaká na našom vidyéku...“

<https://katholisch.de/artikel/67624-pfarrbeauftragte-glaube-ist-fuer-mich-revolutionaerer-geworden>

Zo začiatku to bolo ťažké, ale teraz si už podľa pani farárky dáva diecéza „väčší pozor“, aby jej tam neposielali nejakých zaostalých, klerikalistických a tmársko-mizogýnných kňazov:

„Čím dlhšie som v tejto **vedúcej** pozícii, tým viac si uvedomujem, že toľko závisí od ľudí, s ktorými pracujem. **Diecéza si na to pri výbere personálu už dáva väčší pozor.** Pred časom sem bol preložený kňaz (Ale ako to? Veď nám tvrdili, že farárky sú kvôli nedostatku kňazov, tak ako to príde, že je tu reč o nejakom kňazovi navyše, čo akosi nechce počúvať pani farárku?; pozn. aut.), ktorý neakceptoval **koncept vytvorený vedením diecézy, a preto so mnou ako so svojím nadriadeným nevedel vychádzať.** Veril, že názory kňazov, či už farárov alebo kaplánov, majú vždy prednosť pred názormi ostatných zamestnancov, v podstate (?) hovoriac: „Nie je dôležitý názor vedenia, ale môj názor.“ To bola veľmi trpká skúsenosť.“

Zdá sa však, že pani farárka tento poryv tmárstva zdarne prekonala a navyše dostala od diecézy mladého kňaza (opäť sa pýtam: Kde je ten údajný nedostatok, kvôli ktorému majú byť ženy farárkami? Prečo nie je farárom tento mladý kňaz?), ktorý je dostatočne synodálne vycvičený a poslúcha:

„Momentálne tu máme mladého kňaza, s ktorým sa veci mimoriadne dobre rozvíjajú a je šťastný a vďačný (?), že môže pracovať po boku ženy vo vedení.“

A čo prostý ľud? Je už aj on na výške doby, alebo sa ešte stále topí v bahne zastaraných predsudkov? Redaktor Hartmann sa otvorene pýta, či ju akceptujú ako „šéfa“ alebo sa po starom stále ešte dožadujú kňaza. A ukázalo sa, že zlí „tradicionalisti“ sa vyskytli aj v jej farnosti:

„Ale na začiatku bola malá skupina farníkov, ktorí s touto zmenou bojovali a **dokonca** začali petíciu proti mne ako správcovi farnosti. Bola to horká pilulka a bolo pre mňa veľmi ťažké sa s tým vyrovnáť. V miestnych farnostiach to tiež spôsobilo veľa nepokojov, **kým biskup s pomocou svojho zástupcu situáciu nevyriešil.** (?) Počas toho času sa o mne ľudia v mojej prítomnosti zmieňovali v tretej osobe a hovorili veci ako: „Ak ma tá žena pochová, vyškríabem jej oči.“ (Čiže madam aj pochováva?; pozn. aut.). To ma hlboko ranilo a spôsobilo mi to niekoľko bezsenných nocí. Vtedy som sa naučila, že malá skupina môže spôsobiť veľa rozruchu. Veľmi ma to vyčerpalo. Inak však cítim prijatie. Ľudia ma nevnímajú ako ženu, ale ako pastoračnú pracovníčku, ktorá sa nemusí správať ako šéfka a niekedy nechá rozhodovať iných. Mnohí mi dali vedieť, že sa tak cítia braní vážne. **Spoločne búrame staromódnu Cirkev.**“

– Vskutku, príkladná úprimnosť... A pani farárka sa podelila aj o ďalšie svoje revolučné detaily. Hneď ako prišla do funkcie, začala meniť systém a čoskoro zavial vo farnosti svieži vietor demokracie:

„Bolo pre mňa dôležité viac zapojiť laické výbory a opakovane som sa ich pýtala: Čo je pre vás dobré? S tým sa potom museli popasovať. Predtým sa zvykli pýtať len: Ako by sme to mali urobiť? Takže sa perspektíva zmenila. ... Skutočnosť, že ľudia sa teraz

môžu vyjadrovať a podieľať na rozhodovaní, tu mala veľmi pozitívny vplyv. To je jednoducho budúcnosť Cirkvi.“

A čo je najdôležitejšie, systém vo farnosti sa stal – ženskejším. No a na obzore sú už aj diakonky:

„Stalo sa to tu ženskejším. Predtým boli na vedúcich pozíciách takmer len muži a veci sa občas mohli dosť zvrtnúť. Som pokojnejšia a môj komunikačný štýl je iný. Je to menej o administratíve a viac o emocionálnej pohode. Tento „iný štýl“ vedenia inšpiroval aj iné ženy. Dokonca som dostala vážnu otázku od ženy, dobrovoľníčky z našej farnosti, ohľadom toho, ako sa má stať diakonkou. Táto žena sa mi otvorila a **živo a presvedčivo opísala svoje povolanie**. Jej príbeh ma hlboko dojal. **Ak to náš biskup schváli, bude jednou z prvých žien, ktoré sa stanú diakonkami.**“

Avšak Vatikán ešte stále kladie prekážky a tak sa pani Doris sťažuje na „patriarchálnu Cirkev“:

„Opakovane sa stretávam s obmedzeniami **tejto patriarchálnej Cirkvi**. Nie je to kvôli mojim kolegom tu na mieste, vrátane kňazov, ale **kvôli samotnému systému**. Ženám sa neverí, že budú schopné vykonávať ani tie najzákladnejšie úlohy. ... Napriek tomu budem vždy bojovať za to, aby naša Cirkev bola zameraná na ľudí a reprezentovala obraz Ježiša z lásky k sebe samému a k blížnemu. **Potom nezáleží na tom, či ste muž alebo žena, gay alebo heterosexuál - ved' potrebujeme rozmanitosť!**“

No a nakoniec to z pani farárky vyliezlo: ona už aj sobáši a to bez ohľadu na vatikánske predsudky:

„Jeden pár chcel cirkevný sobáš, **ale konkrétne so mnou**, pretože sme sa už poznali z predchádzajúcej pastoračnej práce a pretože snúbenica bola jednou z mojich kolegýň. Tak sme usporiadali požehnanie – bez dodržania vatikánskych predpísaných časových limitov, ale rovnako slávnostne, ako si pár želal.“

Skrátka a dobre, čo sa s tým budeme párať: Nech žije revolúcia! No passaran!

„**Viera sa pre mňa stala revolučnejšou**. Aj politickejšou. Trúfam si kázať politicky. Pretože **Evanjelium je jednoznačne politické**. Dnes som už oveľa pevnejšie zakorenená v spoločnosti.“

Dnes žiárivo nám slnko sviéeti,
lúúčami zhrieva mieru kvet,
Pod' k náám! – je výzva šťáástných detí,
kde je mládež mocná, vzniká nový svet...

Branislav Michalka

Zdroj: *Katholisch.de*, titulný ilustračný obrázok, zdroj – *pexels.com*

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/spravkyna-farnosti-cize-fararka-laicka-opisuje-skusenosti-spolocne-burame-staromodnu-cirkev-nezalezi-ci-ste-gay-alebo-heterosexuál-evanjelium-je-politicke/>